

ผู้ทูลทูล : นายสุชัย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความของบริษัท [REDACTED] จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงเจ้าหน้าที่ประกันสังคมขอตรวจสอบข้อมูลสถานที่ทำงานของ ลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๘ ราย คือ นายสำเนา [REDACTED] นายสามารถ [REDACTED] นายพิทักษ์ [REDACTED] นายเจตน์ [REDACTED] นายชลัช [REDACTED] นายวุฒิชัย [REDACTED] นายชัยวัฒน์ [REDACTED] และนายธนเดช [REDACTED]

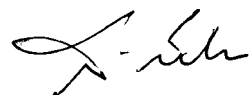
สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ที่ รง ๐๖๐๗/๑๗๓๘ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น ประวัติการทำงาน เป็นต้น และตามมาตรา ๒๔ กำหนดว่าหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น

J. B.

มิได้เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้... (๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว และตามมาตรา ๑๕ กำหนดว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม การขอตรวจสอบสถานที่ทำงานของบุคคล จำนวน ๘ ราย เพื่อการติดตามการชำระหนี้ในการบังคับคดีตามกฎหมายนั้น ถึงแม้จะถือว่าเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะมีสิทธิขอข้อมูลตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ตาม แต่การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของลูกจ้างให้แก่เอกชนผู้เป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษานั้น สำนักงานประกันสังคมจำเป็นต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์สำคัญของการได้รับข้อมูลมาเพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารงาน การประกันสังคม ซึ่งถือเป็นการให้บริการสาธารณะ การให้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของเอกชนไม่อาจเทียบเคียงได้กับประโยชน์สาธารณะที่จะเสียไป กล่าวคือจะทำให้นายจ้างหรือลูกจ้างแจ้งข้อมูลให้แก่สำนักงานประกันสังคมที่บิดเบือนกับความเป็นจริง ซึ่งตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ถือเป็นการฝ่าฝืนที่สำนักงานประกันสังคมจะไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ดังนั้น สำนักงานประกันสังคมจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของบุคคลทั้ง ๘ ราย ตามที่ขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของลูกหนี้จำนวน ๘ ราย คือ นายสำเนา นายสามารถ นายพิทักษ์ นายเจตน์ นายชลัช นายวุฒิชัย นายชัยวัฒน์ และนายธนเดช โดยมีคำพิพากษาในมูลหนี้ที่เกิดจากการผิดสัญญาจ้างแรงงานและคำประกันส่งมาประกอบการพิจารณาจำนวน ๔ ราย คือ นายสามารถ นายพิทักษ์ นายสำเนา และนายเจตน์ ส่วนอีก ๔ ราย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ได้ทำการ

ตรวจสอบสำเนาคำพิพากษาลูกหนี้ทั้ง ๔ รายดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าไม่พบสำเนาคำพิพากษาของบุคคลดังกล่าว เนื่องจากเป็นคดีที่มีคำพิพากษาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงเจ้าหน้าที่ประกันสังคม ขอตรวจสอบข้อมูลสถานที่ทำงานของลูกหนี้ ๔ รายดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ประกอบในการบังคับคดีให้แก่บริษัท เบลออยส์ จำกัด แต่สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สถานที่ทำงานของนายสำเนา [REDACTED] นายสามารถ [REDACTED] นายพิทักษ์ [REDACTED] นายเจตน์ [REDACTED] นายชลัช [REDACTED] นายวุฒิชัย [REDACTED] นายชัยวัฒน์ [REDACTED] และนายธนเดช [REDACTED] เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอกและหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๕ /๒๕๕๑

หน้า ๔ ใน ๕ หน้า

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๕ /๒๕๕๑

หน้า ๕ ใน ๕ หน้า

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์